2a Jaro N° 11 Majo 1931

FLANDRA ESPERANTISTO

MONATA REVUO

ORGANO DE LA FLANDRA ESPERANTO MOVADO

ENHAVO :

Flandra Ligo Esperantista. — 2a Flandra Kongreso de Esperanto. — Ne plu Militarismo! — Flandra Rakonto. — Praktika Viro. — Katalunujo liberiĝis! — Flandra Esperanto-Instituto. — Mondliteraturo : Al Vi. — La Kanto de la Morto. — Subteno por nia revuo. — Flandra Kanto Esperantigita : La Blinda Knabo. — Vlaamsch-Esperanto Samenspraken. — Nekrologo. — Inter Ni. — Gratuloj. — Diversaĵoj.

Dum Pentekosto ĈIUJ

Flandraj Esperantistoj kunvenas en Aalst!

Flandraj Esperantistoj!!

ALIĜU AL VIA NACIA ESPERANTO-ORGANIZAĴO:

FLANDRA LIGO ESPERANTISTA

staranta ekster kaj super ĈIU politiko.

Prezidanto: Adv. Jozef Muys, Bornhem.
Sekretario: Edgard Verheyden, Klapdorp, 103, Antwerpen.
Vicprezidanto: Renaat Vandaele, Schoolstraat, 10, Aalst.
Kasisto: Bern. Bassleer, Verruelaan, 17, Kortrijk
(Poŝtĉeko: N° 2880.95).

JARA KOTIZO: 15. - frankoj

La membroj de Flandra Ligo Esperantista ricevas sian revuon „FLANDRA ESPERANTISTO" senpage.

FLANDRA ESPERANTISTO

estas la inda organo de la Flandraj Esperantistoj, zorgas por la poresperanta propagando en Flandrujo, zorgas por la diskonigo de la Flandra kulturo en la eksterlando,

KONTRAŬBATALAS LA MILITON,

havigas al siaj Legantoj bonajn Literaturaĵojn.

SUBTENU! KUNLABORU! PROPAGANDU!

2a. Jaro N° 11 Majo 1931

Flandra Esperantisto

Organo de la Flandra Esperanto-Movado
APERAS ĈIUMONATE.
Redaktoro kaj Administranto:
JAN VAN SCHOOR
Julius De Geyterstraat, 131/1, Antwerpen

Jara abonprezo: 15 frankoj. — Eksterlando: 4 belgoj.
Por membroj de „Flandra Ligo Esperantista" senpage.
Poŝtĉeko: 1735.09.

Flandra Ligo Esperantista

ĜENERALA KUNVENO

Karaj Geliganoj!

Ni insiste petas vin, ke vi ĉeestu la ĝeneralan kunvenon de „Flandra Ligo Esperantista", kiu okazos en Aalst, dimanĉon la 24an de Majo, je la 10 1/2a. matene en la salono de la kafejo „Burgershuis".

TAGORDO:

1. Malferma parolado de la Liga prezidanto.
2. Salutparoladoj.
3. Raporto de la Ĝenerala Sekretario.
4. Raporto de la kasisto.
5. Raporto pri nia organo.
6. Nia agado dum 1931-1932.
7. Diversaj komunikoj.

Karaj geliganoj, multnombre ĉeestu nian jaran kunvenon, okaze de nia 2a. nacia kongreso, kiu laŭ ĉiuj vidpunktoj almenaŭ egalos nian 1an. en Antverpeno. Helpu niajn Aalstajn gesamideanojn, kiuj klopodas por igi la kongreson grandega sukceso, per baldaŭa sendo de via aliĝo al la Organiza Komitato, Erembodegemstraat, 29, Aalst.

Esperante renkonti vin dum Pentekosto en Aalst, ni sincere kaj samideane salutas vin.

Je l' nomo de „Flandra Ligo Esperantista":

La Ĝenerala Sekretario, La Prezidanto,
EDGARD VERHEYDEN. JOZEF MUYS.

P.S. — Proponojn por la ĝenerala kunveno oni sendu al la ĝenerala sekretario.

La lasta kunveno antaŭ la Aalsta okazos en Gent, dimanĉon la 3an. de Majo, je la 9 1/2a h. matene en la kafejo „Comte d'Egmont", Katalonjestraat, 1. Ĉiuj gefideluloj ĝin ĉeestu!

2a Flandra Kongreso de Esperanto

Aalst, 23an. - 24an. - 25an. de Majo 1931

Honora Prezidanto : Lia urbestra Moŝto R. Moyersoen, senatano.

PROGRAMO.

Sabate.

19a. Malfermo de la akceptejo en la salono de la kafejo „Boerenbond", Groote Markt.

19 1/2a. Interkonatiĝ- kaj Kabaradvespero en la akceptejo : kantado ; deklamado ; reprezentado de „Vi aŭ mi" ; vidigo de la filmeto de la 1a. Flandra Kongreso ; dancado.

Dimanĉe.

8 3/4a. Katolika Diservo kun esperanta prediko de lia monaĥa Moŝto J. Decoene, redemptoristo, doktoro en filologio kaj filosofio kaj prezidanto de la Belga Katolika Ligo Esperanta, en la kapelo de la Karmelitinoj, Nazarethstraat, 19.

9 1/2a. Oficiala akcepto en la urbodomo.

10a. Fotografado de la kongresanoj en la korto de la urbodomo.

10 1/4a. Ludado de „La Espero" sur la sonorilaro de s-ro De Metter, reĝa sonorilisto.

10 1/2a. Ĝenerala jara kunveno de „Flandra Ligo Esperantista" kaj de la „Flandra Esperanto-Instituto" en la salono de la kafejo „Burgershuis", Groote Markt, 15.

13a. Festeno en la salono de la kafejo „Boerenbond", Groote Markt. Prezo : 25, — fr.

15a. Promenado tra la urbo, organizita de s-ro Van Overstraeten, vicprezidanto de l' „Vlaamsche Toeristenbond" (Flandra Turista Ligo). Vizito de la Muzeo de Antikvaĵoj, sonorilaro, beginejo, ĉefa preĝejo de S-ta Martino, k. t. p.

19a. Arta koncerto kaj reprezentado de **„LA ETULINO"**, unuakta teatraĵo de Maurits Sabbe, tradukita de s-ro Rob. De Bondt, en la urba teatro, Hopmarkt. Dum la paŭzo : diplomdisdonado al la laŭreatoj de la ekzamenoj, organizitaj de „Flandra Esperanto-Instituto".

22a. Balo en la salono de la kafejo „Boerenbond", Groote Markt.

Lunde.

10 1/2a. Kunveno antaŭ la urbodomo. Ekskurso al la lago de Overmeire aŭtobuse : remado, pikniko, k. t. p.

19a. Adiaŭa vespero en la salono de la kafejo „Boerenbond", Groote Markt.

⁂

Flandraj esperantistoj, vi sentos vin dum Pentekosto en Aalst en „granda rondo familia" ; pri tio la Organiza Komitato zorgas. Ĝi ankaŭ zorgas, por ke via restado estu kiom eble plej agrabla kaj la kongreso kiom eble plej interesa. **Utile dulci,** kunigi utilon kun agrablo, estas ĝia devizo. Jam kelkaj eksterlandaj samideanoj aliĝis. Vi zorgu nun, ke ni favore impresu ilin per multnombra ĉeestado. La pasintjara, nia 1a. Flandra kongreso havis bonan resonon ĝis en la eksterlando ; nia nunjara devas pruvi, ke ni ne haltis, sed ĉiam antaŭeniras, je l' bedaŭro de tiuj, kiuj tion envias.

Insistu ĉe viaj samgrupanoj, por ke ili ĉeestu sian nacian kongreson, kaj sendu la aliĝilojn kiel eble plej baldaŭ al la Organiza Komitato, por ke ĉi tiu povu sendi sufiĉe frue la kartojn por la fervoja rabato de 35 °/o por ir- kaj revena veturado, kaj zorgi pri la loĝado, kiu kostas 15 frankojn por unu nokto. Se vi nur pasigos unu nokton en Aalst, ne forgesu mencii ĉu estas la sabata aŭ dimanĉa !

Pliajn informojn volonte havigos la Organiza Komitato, Erembodegemstraat, 29, Aalst.

Flandraj Esperantistoj, se vi ne jam aliĝis, faru tion tuj ! Apogu la gvidantojn de la Flandra esperanta movado ! Kunhelpu por igi Esperanton ĉies dua lingvo, kaj efektivigi per ĝia enkonduko la mondpacon !

FLANDRA Esperantisto aliĝas al FLANDRA Kongreso ; tial : ĜIS PENTEKOSTO EN AALST !

Ne plu Militarismo !

Senarmigado ? Kiu ne aŭdis pri tio ? Ĉiuj paroladas hodiaŭ pri senarmigado kaj pacifismo. Multfoje okazas konferencoj por pristudo de tiu grava mondproblemo, sed... sen ia rezulto.

Unuflanke oni subskribas protokolojn por senarmigado kaj aliflanke la samaj, kiuj subskribis ilin, zorgas por armigado de sia lando. Estas tial, ke prave ni povus diri, ke tia senarmigado signifas kaj similas armadon. Ĉu ne ? !

Mankas la sincero inter la popoloj. Ĉiu ŝtato rigardas la alian per enigmaj okuloj. La suspekto estas nestiĝinta ĉie. Ĉiutage ni legas en la gazetoj, ke iu aŭ alia ŝtato konstruigis tiom da militŝipoj, submaraj ŝipoj, aeroplanoj kaj aliaj kruelaj militiloj. Ĉi tio montras, ke la sincera ideo pri senarmigado estas ankoraŭ malproksima, tre malproksima.

Sed senigu ni antaŭ ĉio nian propran animon de militarismo : jen la ŝlosilo de la vera senarmigado.

Kion oni do atendas de nova milito ? Estos ja la tutdetruado, la ekstermado de ĉiu estaĵo !

Kiom terure estas pripensi, ke ni mem konstruigas la kruelajn militilojn por nia propra ekstermado!

Oni do finfine komprenu: realan kaj tute sinceran senarmigadon la pereanta homaro nepre bezonas!

Neniam plu milito! For la militarismo!

Vivu la fruktodona mondpaco!

D. N. MINĈEV, CONSTANTA.

Flandra Rakonto

KIAL LA AALSTANOJ ESTAS NOMITAJ „DRAAIERS" (TURNIĜANTOJ)

La imperiestro Karlo iam skribis al la Aalstanoj, ke li volas honorigi la urbon per vizito kaj li difinis ĝian daton.

Estis grava afero por la Aalstanoj. Unu el la urbestraranoj estis elektata por deziri bonvenon al la imperiestro. Konsekvence li estis verkinta paroladon, kies unuaj vortoj estis:

„Imperiestra Moŝto, ni estas honorataj, k. t. p."

Je l' difinita tago la imperiestro Karlo venis; li sidis en luksa kaleŝo, antaŭ kiu ses belegaj ĉevaloj estis jungitaj. Li estis akceptata ĉe la urbaj pordegoj de la aŭtoritatuloj kaj de la urbestrarano, kiu devis fari la bonvenan paroladon.

La oratoro ekparolis:

„Imperiestra Moŝto, ni estas..."

Sed li ne kapablis daŭrigi; li estis forgesinta la ceteron. Tial li turniĝis sur la kalkanoj, klopodante rememori la forgesitajn parolojn. Kaj li rekomencis:

„Imperiestra Moŝto, ni estas..."

Sed la gravaj paroloj ne venis.

Li refoje turniĝis kaj poste rediris:

„Imperiestra Moŝto, ni estas..."

Sed denove li subite silentis.

Tio fine ektedis la imperiestron kaj kiam li vidis, ke la kompatinda oratoro turniĝis je l' tria fojo kaj rekomencis:

„Imperiestra Moŝto, ni estas..."

Li ekkoleris kaj ekkriis:

„Kio vi estas? Kio vi estas? Sed vi estas „draaiers" (turniĝantoj)!"

Kaj li subite returnen veturis!

Depost tiam oni nomas la Aalstanojn „draaiers" (turniĝantoj)!

Rerakontis MARTHA VERVLOET.

Praktika Viro*)

de Joris JOOS

Eleganta sinjoreto, tiu sinjoro Karlo!

Svelttalia, sana-ronda, viglaj okuloj, densaj lipharoj, abunda hararo. Lia vizaĝo estas ĉiam sulketigita je rideto, lerta estas lia lango kaj li salutas kaj reverencas kvazaŭ lia dorso estus sen spino. Li personigas la nunan modon, paradas per oraj dentoj, estas ringigita kiel Saturno kaj estas nomata rekordo en la sport- kaj virina mondumo.

Modeleganta tipo!

Kiel tajloro li komenciĝis, kelneris en hotelo, servis kiel oficisto, estis vojaĝa komizo, komercis por si mem... kaj punlaboras nun en karcero 523 de l' granda malliberejo en Loveno.

Mi forgesis diri, farante lian portreton, ke sinjoro Karlo havas longajn fingrojn. Ĉu ja ne estas strange, ke longaj fingroj estas malpermesataj de la leĝo?

Oni portas nazon longa kiel misiprediko kaj ne estas maltrankviligata; vi povas havi langon longa kiel vintrovespero kaj libere trairi la straton; famaj verkistoj eĉ presigis, ke la staturo estas la nura beleco de l' viro! Ekzistas nur unu longeco kiun la mondgeometrio abomenas kaj tiu estas la longeco de l' fingroj!

La modeleganta tipo do pentofaris en la „granda hejmo" pro sia fingrolongeco. Li estis antaŭe enkarcerigita aliloke, en malgranda institucio, por tie, mi diru, sekvi sian „preparan kurson".

Ĉi tiun fojon li tiel vaste kaj larĝe fingrumis kaj havis tiom malmulte da ŝanco, ke li estis kondamnita je 14-jara studado en la kriminala Universitato de la Geldenaaksche vest nº 62.

Nu! Ni ĵetu vualon sur ies neperfektaĵojn, ni forgesu la imperfektan estinton de sinjoro Karlo kaj observu lin nur kiel „praktika viro".

Li estis nun en malbona situacio kaj devis kiel eble plej bone travivi ĝin. Sur la junkpaŝtejo sur kiun oni estis metinta lin, li estis elektonta la malplej malbonajn pecojn. Sur sia blazono estis skribita „Estu ruza". Li faris kiel la insektmanĝantaj birdoj, kiuj dumvintre manĝas semerojn: precize kiel ni dum la milito mordis peceton da Wilsonlardo anstataŭ grasigi nin per patruja lardo.

La sperto estis instruinta al li, ke por la malsaĝa mondo ŝajno estas ĉio; kaj ke, kiel la plumoj la birdon, la bonaj manieroj faras la homon. Tial, fidele al sia kutimo, li ĉiam estis ĝentila, servema kaj afabla por ĉiu. La puremo estis kvazaŭ kunnaskita kun li; li tro bone sciis, ke malpuro kaŭzas antipation kaj ke tiu, kiu estas ĝentila kaj purema, kaj krom tio havas ordon, altiras ĉies atenton.

---

*) El „Schetsen kaj Schertsen" (Skizoj kaj Ŝercoj). Jos. Joos estas la kapelpastro de la granda malliberejo en Loveno.

Tiuj ecoj baldaŭ favore konatigis lin kaj post kiam li estis dum kelka tempo gluinta saketojn, li akiris kion li deziris: li iĝis vestaĵflikisto, „flikaĉisto" kiel oni diras en karcerstilo. Li ja antaŭe estis lerninta kudradon kaj ĉi tio estis titolo pli por altigi lin al tiu indeco. Kiel flikaĉisto li ja kudris tiom da dolĉaj flikaĵoj sur sian krudan robon, ke kreskis el ĝi vata vestaĵo, kiu feliĉigis lin laŭ lia maniero.

Aŭskultu kiel li duonkudris sian solulan feliĉon, kiamaniere li elirigis sin el embaraso, kiel li kapablis flikaĉi sian sorton.

Li ofte suferis pro malvarmaj piedoj. Nenio, diris 523, estas pli malsana kaj pli malgaja! Kiel birdo, kiu konstruas sian neston, li ekkolektadis ĉiujn ĉifonojn kaj pecetojn por fari el ili paron da varmaj pantofloj. Li metis pecon sur pecon, stebis unu sur la alian, akiris plandojn dikajn je unu centimetro kaj fabrikis tiamaniere pantoflojn, en kiuj liaj trodorlotitaj piedetoj povis provoki la plej akran vintron. Dum klas- aŭ promenhoro li kaŝe metis ilin en angulo sur la hejttubon kaj kiam li revenis en sia karcero, li dolĉe glitigis siajn piedojn en siajn varmigitajn pantoflojn.

„Homo devas esti praktikema en la mondo!" diris sinjoro Karlo.

Malliberejo ne estas unuaranga hotelo, sekve la litoj tie ankaŭ ne estas unuakvalitaj. Malmolaj kaj puraj ili estas! Puraj: la karcersistemo forigas la ĉeeston de ĉiuj kunuloj, kiujn oni nomas en bontona lingvaĵo „homservutuloj". Malmolaj: la centra malliberejo estas fidinda firmo, fondita en la jaro 1859: ĉi tiu firmo tamen ne komercas lanugon aŭ lanon.

Ĉar sinjoro Karlo ne estis malmolulo, li estis devigata peti plidolĉigajn cirkonstancojn. O! li bone sciis kial li estis iĝinta flikaĉisto! En lia karcero kuŝis amasoj da pantalonoj kaj frakoj, ili estis facile akireblaj por li; tial li ĉiuvespere ĉerpis el tiu provizo, disetendis la vestaĵojn sur la fera krado, kiun oni nomas ekstere risorto, kaj ĝuis per mola kaj dolĉa ripozo dum la tuta nokto per alies vestaĵoj... kiel li estis farinta dum sia tuta vivo!

„Homo devas scii, kiel sin malembarasigi!" diris sinjoro Karlo!

Al la flikmetio ankaŭ apartenis la riparadon de l' ŝtrumpoj. Li do havis multajn dekduojn da riparotaj ŝtrumpoj en sia karcero, kaj bulojn da sajeto tiel dikaj kiel Holandaj fromaĝbuloj. El tio lia praktika spirito ankaŭ sukcesis fabriki monon. Liaj propraj ŝtrumpetoj kompreneble ĉiam estis varme kaj dike riparataj kaj al neniu li estus petinta la permeson por, se necese, surmeti duan paron.

La ŝtrumpoj ankaŭ estis kudritaj kiel subŝtofo sur lian eluzitan kamizolon kaj tiel, lane kaj mole kirasite, li iris al la promenejo kaj mokante fajfis al la norda vento.

„Ni ja vivas ĉi tie je l' kostoj de la registaro!" diris s-ro Karlo.

Nia flikaĉisto ne posedis praktikan nazon: li estis aboninta cerbmalvarmumojn; kaj kiam li suferis pro tio, tiam la akvo gutis el lia nazo kiel la lakto el freŝa bovino. Kion oni do faras je tiaj diluvoj per unu naztuko ĉiusemajne!

Tiu mizera akvofluo devis esti kontraŭstarata. Li do faris la inventaron de sia karcerenhavo, trovis ie en angulo kelkajn kvadratdecimetrojn da subŝtofo, bone lavis ĝin kaj ĉio denove estis en ordo! Ne estis silkaj naztukoj kun punto, kiuj odoris je Kolonja parfumakvo, sed ili faris nazservon kaj ĉi tio sufiĉis.

„Homo ja devas multe fari por sia sano!" diris s-ro Karlo.

Nia 523, kiu estus suĉanta mielon el citrono, montris ke li estis praktika viro, ne nur kiel flikaĉisto, sed ankaŭ ĉe ĉiu alia okazo! Kvankam li nun ne plu, kiel antaŭe, povis paradi per lakitaj ŝuoj, li tamen zorgis, ke liaj ŝuoj ĉiam estis nigraj kaj brilaj. Li ŝmiris ilin per la haŭto de la peceto da lardo, kiu naĝis merkrede en la fabosupo, faligis sur ilin kelkajn gutojn da inko kaj post kelkaj minutoj da frotado, li povis, kiel modeleganta tipo, sin speguli en siaj ŝuoj.

„Oni devas esti stulta por ne havi spiriton!" diris s-ro Karlo.

„Se mi ne prizorgas mian sanon, kiu do faros tion?" diris la flikisto. Li konsekvence tre zorgis por la refreŝigo de l' aero en la malvasta karcero. Dumtage tio postulis malmulte da penado, sed kiam dumnokte estis tro prema-aŭ kiam la vetero ekstere estis tro malbona, kaj la fenestro estis malfermita, tiam li vole - nevole devis ellitiĝi. Kaj ĉi tio estis tiel malagrabla, kiam oni varme kuŝas en la nesteto! Kion li faris? Li ligis ŝnureton al la fenestro kaj tiel li fermis aŭ malfermis ĝin ne devante forlasi sian horizontalecon.

„Estas nur scio, samkiel la kaptado de puloj estas lerteco!" diris s-ro Karlo.

La pizsupo en la malliberejo estas objektive bona, sed subjektive malbona por malfortaj stomakoj. Nia flikisto, kiu sidis kliniĝinte, havis sufiĉe da malfacilaĵoj por digestigi tiun pizsupon. Li do devis sin forsavi, ĉar post la supo la tagmanĝo en la malliberejo estas finita! Li ĵongle havigis al si ladan poteton, faris truetojn en ĝi kaj tiamaniere ekposedis kribrilon (made in Belgium). Tra ĝi li singarde verŝis sian supon — tempo ne valoras monon en la malliberejo — la ŝeloj restis en la ujo kaj la supfarunaĵo glitis tra lia stomako kiel kafo tra filtrilo.

„Mia supo estas bona, pli bona ĝi ne povas esti!" kantetis s-ro Karlo.

Sur la menuo de la vintra sezono troviĝas ankaŭ sekigita haringo. Tio ne estis manĝebla de nia flikaĉisto. Li do estis devigata trompi se eble la internan homon kaj matamorfozi tiun haringon. Li komencis per havigi al ĝi dekduhoran banadon en sia lavujo, poste li tranĉis ĝin kaj surverŝis ĝin per vinagro. Nun ankoraŭ bulbo. Jes, sed kiel akiri tion? Estas pli facile en la malliberejo trafi gardiston ol bulbon! En la sama sekcio loĝis karcerfrato, kiu estis samvilaĝano de 523, kaj ludis la rolon de ĝardenisto en la „granda ĝardeno". Preterpasante li sukcesis flustri al ĉi tiu: „bulbo". Kaj la ĝardenisto, por kies bono estis porti dikan pantalonon kaj varmajn ŝtrumpojn, ludis Sanktan Nikolaon kaj trovis la okazon por ĵeti en la karceron de Karlo kelkajn bulbojn.

„Oni devas esti ruza por trairi la mondon!" diris s-ro Karlo.

Nia flikisto fumis antaŭe cigarojn kiel la aliaj sinjoroj; nun li ludis en minortono kaj suĉis sian pipon. Sed ankaŭ el sia pipo li eligis la lastan virt-atometon, kiu estis trovebla en ĝi.

La tabako, por esti ĉiam taŭga, kuŝis en tera poteto kovrita per malseketa tuketo. Tiel lia tabako restis en la tono de vera amatoro. Nepra kondiĉo por gustumi la tutan gamon de l' nikotinaj ĝuoj estas pura pipo.

Estas sufiĉe da pajleroj en la malliberejo, jes, sed tio ne purigas kiel broso, kiel plumoj.

La viglaj okuloj de 523 estis rimarkintaj, ke la kolomboj de l' sinjoro malliberejestro venis sur la defluilon super la promenejo por fari sian tualeton: tiam kiel neĝo malsuprenfalis plumoj, kaj nia flikisto opiniis, ke ili estis la plej bonaj purigiloj por sia pipo.

„Ĉio estas nur agmaniero; la demando estas, kia estas la plej bona!" diris s-ro Karlo.

Tia estis nia 523.

Esti praktika! Profite por si mem, eĉ se estus malprofite por aliaj!

Laŭiri flankajn vojetojn kaj eviti la grandan vojon, kiu kondukas rekte al la celo, por ne dolorigi siajn piedojn sur la krudaj ŝtonoj!

Per sia eksteraĵo kiel eble plej konfuzi kaj blindigi, por des pli facile logi la naivulojn en siajn fadenojn.

Per kiom eble plej malmulte da penado elsuĉi kiom eble plej da mielo el la vivofrukto!

Por tia ŝajna vivosaĝeco estas bedaŭrinde, ke la homa punleĝaro kaj la sepa ordono de Dio ne pravigas tiun Karlon!

Kun permeso de l' aŭtoro tradukis
MARIA TRUYENS

KATALUNUJO LIBERIĜIS!

Kun vigla intereso niaj legantoj certe sekvis en sia ĉiutaga ĵurnalo la lastajn okazintaĵojn en Hispanujo, kaj ni do ne devas rakonti, kiel la tieaj komunumaj elektoj forbalais la malestimindan Alfonson de lia trono.

Kun varma simpatio — kvankam kelkaj eble kun iom da malakra envio — ili certe ankaŭ eksciis, kiel la Katalunoj proklamis sian sendependecon en la lingvo, pri kiu la unitaristaj Hispanoj el Madrid pretendis, ke estis antikvaĵo, dialekto. Kolonelo Macia, kiu antaŭ nelonge ankoraŭ estis ekzilito en nia lando, nun estas la prezidanto de la Kataluna respubliko.

Por la esperanta movado la liberiĝo de Katalunujo estos beno, ĉar nun ĝi povos nature disvolviĝi: la gvidantoj de la „Kataluna Esperantista Federacio" ne plu devos timi persekutojn, perfidojn de... samideanoj! Kiam do ties nomojn estos skribataj sur la kolonon de malhonoro?

Okaze de la proklamado de la memstareco de Katalunujo, „Flandra Esperantisto" deziras al la juna respubliko prosperon kaj feliĉon kaj petas de „Kataluna Esperantisto", ke ĝi transdonu la gratulojn de la Flandraj esperantistoj al la Katalunaj samideanoj. Ĉi tiuj neniam forgesu en bonaj tempoj tiujn, kiuj estis iliaj amikoj en malbonaj tempoj.

FLANDRA ESPERANTISTO.

Flandra Esperanto-Instituto

La membroj estas insiste petataj ĉeesti la ĝeneralan kunvenon, kiu okazos dimanĉon, la 24an. de Majo, en Aalst je la 11a. matene en la salono de la kafejo „Burgershuis", Groote Markt.

TAGORDO:

1. Raporto pri la agado.
2. Aprobo de la interna regularo.
3. Demando pri ŝanĝo de art. 8 de la statutoj.

Membroj, kiuj deziras aldonon de aliaj punktoj, estas petataj informi la sekretariejon de la Instituto, almenaŭ 14 tagojn antaŭ la kunveno.

Tiuj, kiuj ne povas ĉeesti la kunvenon, povas doni prokuron al alia membro.

Korekto. — En la statutoj, represitaj en la Marta numero de F. E., estis forgesitaj la du lastaj frazoj de Art. 17:

„La samaj reguloj devos esti observataj okaze de ŝanĝo al tiu ŝanĝo. La statutoj nur povas esti ŝanĝataj priatentante art. 8 de la leĝo de la 27a. de Junio 1921."

La interesuloj bonvolu korekti!

Mondliteraturo

AL VI

de WALT WHITMAN*)

Kiu ajn vi estu, mi timas, ke vi laŭiras la vojon de l' revoj,
Mi timas, ke tiuj ŝajnaj realaĵoj fandiĝos sub viaj manoj kaj piedoj,
Eĉ nun viaj trajtoj, ĝojoj, paroloj, hejmo, okupoj, kutimoj, ĉagrenoj, malsaĝaĵoj, vesto, krimoj, disiĝas de vi,
Viaj veraj animo kaj korpo montriĝas antaŭ mi,
Ili videbliĝas eliĝantaj el entreprenoj, el negocoj, butiko, laboro, farmo, vesto, la hejmo, vendoj, aĉetoj, manĝado, trinkado, suferado, mortiĝo.

Kiu ajn vi estu, mi nun metas mian manon sur vin, por ke vi estu mia poemo,
Miaj lipoj flustras ĉe via orelo :
Mi estas aminta multajn virinojn kaj virojn, sed neniun mi amis pli ol vin.

O, mi estis malagema kaj stulta,
Mi estus devinta iri rekte al vi jam antaŭ longe,
Mi estus devinta paroli pri nenio krom pri vi, mi estus devinta prikanti nenion krom vin.

Mi volas ĉion rezigni kaj veni kaj kanti la himnojn pri vi,
Neniu estas kompreninta vin, sed mi komprenas vin,
Neniu vin traktis laŭmerite, vi mem ne traktis vin laŭmerite,
Ĉiu opiniis vin neperfekta, nur mi ne trovas ion neperfektan en vi,
Ĉiu volis submeti vin, nur mi estas tiu, kiu neniam konsentos submeti vin,
Mi estas la sola, kiu metas nek mastron, nek posedanton, nek superulon, nek Dion, super tion, kio vivas interne en vi.

Pentristoj estas pentrintaj siajn multnombrajn grupojn kaj en ilia mezo la ĉefan personon,

---

***) Walt Whitman estas fama Amerika poeto, kiu naskiĝis en 1819 en West-Hill (New-York) kaj mortis en 1892 en Camden (Pensilvanio). Li uzis senrimajn kaj senregulajn versojn kaj havis tre grandan influon sur la modernajn Eŭropajn poetojn. Ĉi tiu poemo estas ĉerpita el lia ĉefverko „Herberoj".**

De la kapo de la ĉefa persono ili radiigis orluman nimbon,
Sed mi pentras miriadojn da kapoj, sed pentras neniun kapon sen ĝia orluma nimbo,
El mia mano, el la cerbo de ĉiu viro kaj virino disradias tiu lumo poreterne.

O, mi povus kanti tiajn grandiozajn glorkantojn pri vi!
Vi ne konis vin mem, vi dormis en vi mem dum via tuta vivo,
Viaj palpebroj estis kvazaŭ fermitaj plejofte,
Kion vi faris jam revenas mokante vin,
(Via penado, sciado, preĝado, se ili ne revenas mokante vin, kiel ili do revenos al vi?)

Tiu mokado ne koncernas vin,
Malantaŭ kaj tra ĝi mi vidas vin ŝtelrigardanta,
Mi sekvas vin tie, kie neniu alia vin sekvis,
La silento, la skribotablo, la indiferenta agado, la nokto, la kutima rutino vin kaŝas antaŭ aliaj kaj antaŭ vi mem, sed ili ne kaŝas vin antaŭ mi,
La glate razita vizaĝo, la vaganta rigardo, la malsana vizaĝkoloro, se ili mallogas aliajn, ili ne min mallogas,
La makulita vesto, kripla sintenado, ebrieco, glutemo, trofrua morto, ĉion ĉe mi disiĝas de vi.

Ne estas kapablo en viro aŭ virino, kiu ne estas trovebla en vi,
Ne estas virto, ne beleco, en viro aŭ virino, aŭ same bona estas en vi,
Ne kuraĝo, ne hardeco en aliaj, kiuj ne ekzistas en vi,
Ne ĝuo atendas aliajn, aŭ sama ĝuo atendas vin.

Koncerne mi, mi donas nenion al iu, krom se mi povas doni tute saman al vi,
Mi ne kantas la glorkantojn de iu, eĉ ne de Dio, pli fervore ol mi kantas viajn glorkantojn.

Kiu ajn vi estu! Postulu vian parton ĉiuokaze!
Sensignifaj estas la vidaĵoj el Orient' kaj Okcidento kompare al vi,
Ĉi tiuj senmezuraj herbejoj, ĉi tiuj senfinaj riveroj, vi estas senmezura kaj senfina kiel ili,
Ĉi tiuj furioj, elementoj, ŝtormoj, movoj de l' naturo, agonioj de ŝajnaj dissolvoj, vi estas li aŭ ŝi, kiu povas estri ilin,
En via propra rajto vi estras la naturon, elementojn, suferon, pasion, dissolvon.

La katenoj falas de viaj maleoloj, vi trovas ĉiopovan kapablon,
Maljuna aŭ juna, viro aŭ virino, kruda, malnobla, forpelita de l' aliaj, kiu ajn vi estu, kio estas en vi montriĝas,
Laŭ naskiĝo, vivo, morto, enterigo, la celo estas atingota, nenio estas preterlasata,
Laŭ furioj, perdoj, ambicio, senklereco, spleno, kio estas en vi daŭrigas sian vojon.

Esperantigis JAN VAN SCHOOR.

La Kanto de la Morto

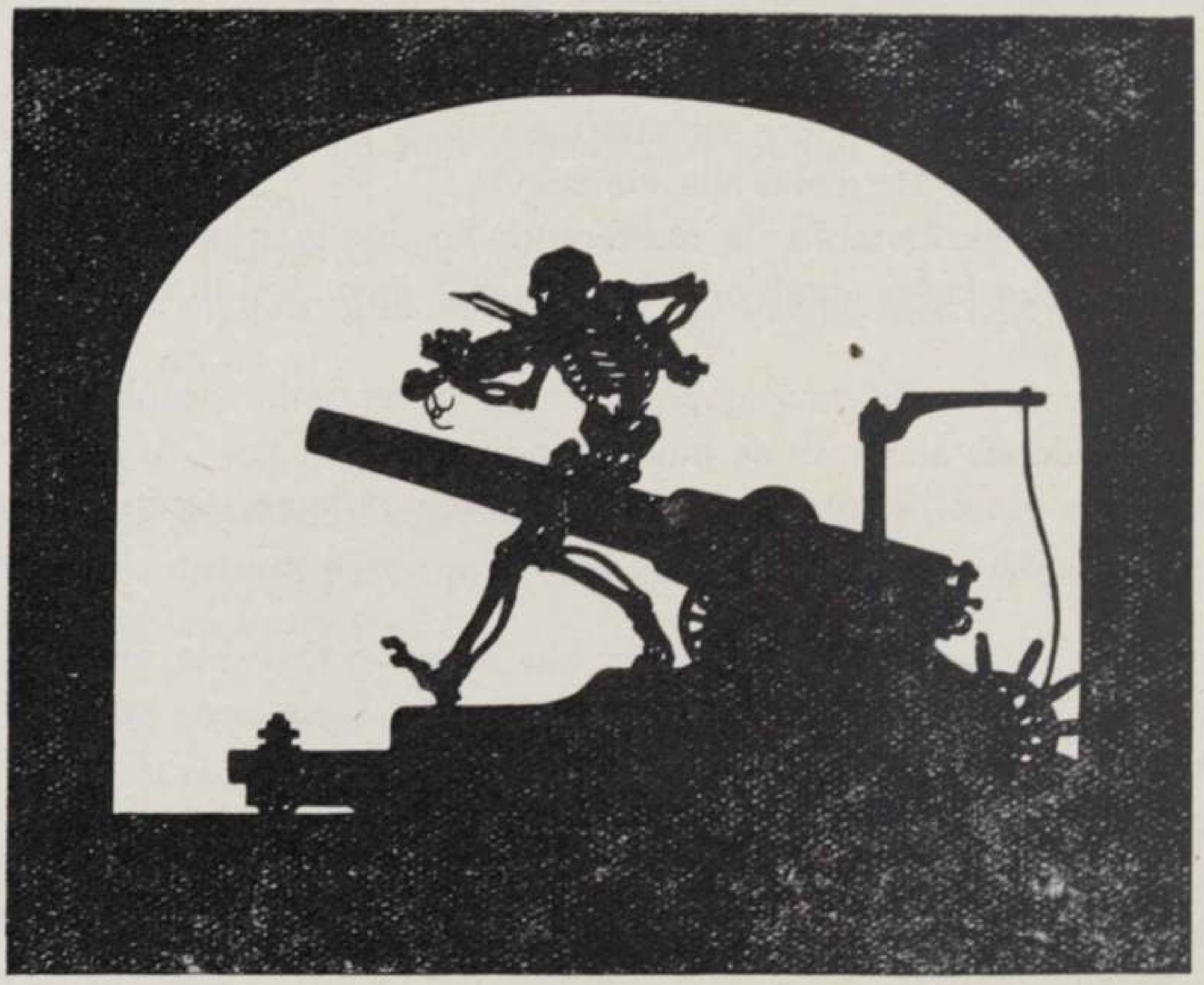

(Kliŝo „Pax")

Subteno por nia revuo

Pro simpatio por f-ino Vervloet, la ĉiam-ridetantino, 25.— ; Bernard B., 5.— : monskatolo de Flandrema Grupo Esperantista, 90.— ; A. Kennes, 10.— ; L. Van Put, 20.— ; J. Van Deun, 20.— ; sekretario F. E. I., 10.— ; Max, 10.— ; Doris Fall, 20.— ; Mart, 10,— ; Piet, 20.— ; Jan, 10.— ; G. B., ĉefmaŝinisto de l' m. ŝ. „A. A.", 100.— ; **entute : 350.— frankoj.**

Flandra Kanto Esperantigita

LA BLINDA KNABO

Teksto de J. J. L. TEN KATE

Muziko de Joris DE BOM

Panjo, restu apud mi,
diru, kiel floras flor',
diru, kiel la kampar'
brilas en bril' de l' aŭror' !

Bela estas la floret',
oni diras, kaj la land',
la rozet' kun sia kron'
kaj la bird' kun sia kant' !

Ĉie vagas mi, ho ve !
Tra malluma land' sen lim'.
Panjo, restu apud mi :
sola min ekkaptas tim' !

Panjo, ŝatus vidi mi
ĉion ĉirkaŭanta min :
sed unue ŝatus mi
unufoje vidi vin !

Bele sonas via voĉ'
kiel kant' de najtingal' ;
ĉu pli bela povas do
esti sunobril' en val' ?

Kiam kantas vi, patrin',
laŭ anĝela melodi' :
paradizon, en sunbril'
sin bananta, vidas mi.

Panjo, ŝatus vidi mi
ĉion ĉirkaŭanta min ;
sed unue ŝatus mi
unufoje vidi vin !

Tradukis JAN VAN SCHOOR.

Vlaamsch-Esperanto Samenspraken

VISCH	FIŜO
Paling. Schelvisch. Snoek. Zalm.	Angilo. Eglefino. Ezoko. Salmo.
Karper. Zeekreeft. Kabeljauw.	Karpo. Omaro. Moruo. Kankro.
Kreeft. Tarbot. Schol. Haring.	Rombofiŝo. Plateso. Haringo.
Steur. Spiering. Forellen. Mosselen.	Sturgo. Osmero. Trutoj. Mituloj.
Garnalen. Oesters. Ansjovis.	Kankretoj. Ostroj. Anĉovo.
Sardienen. Baars.	Sardeloj. Perko.

DESSERT	DESERTO
Hollandsche, Zwitsersche kaas.	Holanda, Svisa fromaĝo.
Taartjes. Radijs. Olijven.	Kuketoj. Rafaneto. Olivoj.
Augurken met uitjes. Pudding.	Kukumetoj kun bulbetoj. Pudingo.
Appelmoes. Vanilleijs.	Pomkaĉo. Glaciaĵo.
Roomtaartjes. Boter.	Kremmeringeloj. Butero.

VRUCHTEN	FRUKTOJ
Kersen. Appelen. Druiven.	Ĉerizoj. Pomoj. Vinberoj.
Sinaasappelen. Frambozen. Aardbeiën. Peren. Abrikozen. Perziken.	Oranĝoj. Framboj. Fragoj. Piroj. Abrikotoj. Perzikoj.
Pruimen. Vijgen. Noten. Gember.	Prunoj. Figoj. Juglandoj. Zingibro.
De schotels, borden, lepels, messen.	La pladoj, teleroj, kuleroj, tranĉiloj.
Peper, zout, olie, mosterd, azijn.	Pipro, salo, oleo, mustardo, vinagro
Tafellakens. Servetten. Vorken.	Tablotukoj. Buŝtukoj. Forkoj.
Ik heb geen honger meer.	Mi ne plu malsatas.
Ik ook niet.	Mi ankaŭ ne.
Maar ik heb dorst.	Sed mi soifas.
Ik ook.	Mi ankaŭ.
Ik zou wel een glas goeden rooden wijn lusten.	Mi ja ŝatus glason da bona ruĝa vino.
Breng ons twee flesschen rooden wijn met drie glazen.	Alportu al ni du botelojn da ruĝa vino kun tri glasoj.
Van acht frank vijftig of tien frank de flesch ?	Ĉu de po ok frankoj kaj duono aŭ po dek frankoj por botelo ?
Van tien frank als hij goed is.	De po dek frankoj, se ĝi estas bona.
Hij is uitmuntend, Mijnheer.	Ĝi estas bonega, sinjoro.
Hoeveel moet ik betalen.	Kiom mi devas pagi ?
Achttien frank vijf en dertig centiem.	Dekok frankojn kaj tridek kvin centimojn.
Hier zijn twintig frank. De rest is voor u.	Jen estas dudek frankoj. La resto estas por vi.
Het drinkgeld.	La trinkmono.
Wel bedankt, Mijnheer.	Mi tri dankas vin, sinjoro.
Goeden avond, Heeren, goede reis.	Bonan vesperon, sinjoroj, bonan vojaĝon.

Nekrologo

— La 24an de Marto mortis s-ino Henrica Vranckx, bopatrino de nia ŝatata kunlaboranto Juul Karnas ; al li kaj al lia estimata edzino ni prezentas niajn plej sincerajn kondolencojn.

— La avo de nia samideano Aug. Kiekens, membro de la grupo „Al Triumfo" el Sta. Nikolao, mortis. „Flandra Esperantisto" aldonas siajn kondolencojn al tiuj de „Al Triumfo".

Inter Ni

El St. Niklaas. — Al Triumfo. — Dank' al klopodoj de l'amiko Kiekens, la grupo prunte ricevis el Svedujo la belegan libron „Per balono al la poluso" de Andrée. Dum iu kunveno nia sekretario laŭtlegis unu ĉapitron kaj vekigis tiamaniere grandan intereson por la libro. Bedaŭrinde la verko estas multekosta kaj unuanime oni esperis baldaŭan aperon de resumo.

La novaj membroj, sub lerta gvidado de s-ro Mortelmans, kontentige sukcesas en la studado de nia lingvo.

Laŭkutime niaj korespondemuloj ĉiulunde alportas amason da belaj kartoj kaj fotoj kaj interesaj leteroj. Kun multaj eksterlandaj grupoj oni vigle interrilatas kaj jam kelkaj fremdaj amikoj baldaŭ nin vizitos. Ili estos bonvenaj !

El Aalst. — Pioniro. — La Pioniranoj diligente laboras por la sukcesigo de la 2a. Flandra Kongreso de Esperanto. Ili igis la programon vere alloga kaj tial esperas, ke ĉiuj Flandraj esperantistoj aliĝos al la kongreso.

La honora prezidanto de la kongreso, lia urbestra Moŝto R. Moyersoen, senatano, persone donacis 100 fr., angla samideanino f-ino Doris Fall, 20.— fr., kaj f-ino Madeleine De Pryck, 5.— fr., kiel subtenon por la kongreso. Al ili : sinceran dankon ; al multaj : sekvu ilian ekzemplon !

El Kortrijk. — Dimanĉon, la 12an. de Februaro, d-ro Vanverts, ĉefredaktoro de la „Internacia Medicina Revuo", profesoro ĉe la universitato de Lille, paroladis franclingve por la loka societo de kuracistoj. La grupo profitis la okazon por posttagmeze en la urbodomo deziri bonvenon al d-ro Vanverts.

Merkredon, la 6an. de Majo, okazas la monata kunveno en la kutima ejo. Ĉiuj ĉeestu !

El Antverpeno. — Flandrema Grupo Esperantista. — La koncert- kaj teatra vespero de la 21a. de Marto en la salono „Van Wesenbeke" estis laŭ ĉiuj vidpunktoj sukceso. La mandolinklubo „Risoluto", kiu jam aŭdigis sin radie, akiris multe da sukceso kaj surprizis nin per la ludado de „La Espero".

„De Tooneelles" estis bonege ludata de Martha Vervloet kaj Leo Sebregts kaj „Bietje" ankoraŭ pli bone ol dum la kongreso. Nia sekretariino kaj niaj amikoj Juul Karnas kaj Gommer Torfs povas vetludi tiun teatraĵon kun profesiaj aktoroj ! Poste oni dancis ĝis la 1a. kaj tiam estis ankoraŭ plenplena salono, sed oni devis fini. Kelkaj tamen — laŭ tio kion ni aŭdis — ankoraŭ daŭrigis la dancadon en... „La

Amuza Ĝardeno" ! La festo tiel bone sukcesis, ke pli ol unu simila estos organizata dum la sekvanta vintro.

Kelkaj membroj jam ekskursis, i.a. al Hamme, kie ili interkonatiĝis kun kelkaj esperantistoj el tiu vilaĝo. La interkonatiĝo estis tre agrabla kaj baldaŭ estos renovigata !

Sabaton, la 18an. de Aprilo, okazis nia ĉiujara festeno en nia „Pannenhuis" ; demokratia festeno, sed kie regis gajan kaj familian atmosferon.

Regule ĉiumerkrede la kunvenoj ĉiam okazas en nia ejo... se ne sur ŝipo !

Gratuloj

— Al nia samideano Jos Van Deun-Jespers el Borgerhout-Antwerpen pro la naskiĝo de fileto Jozef.

— Al nia redaktoro Jan van Schoor, kiu estas elektita Lingva Komitatano.

DIVERSAĴOJ

Dankon. — Laŭ ĉi tiu vojo, f-ino Solange Truyens el St. Niklaas dankas ĉiujn gesamideanojn, kiuj kondolencis pro la morto de ŝia kara patrino, kaj petas pardonon ĉar ŝi persone ne povis respondi al ĉiuj.

Filatelio. — S-ro Jos. Van Deun, Turnhoutsche baan, 277, Borgerhout-Antwerpen, deziras viglan interŝanĝon de poŝtmarkoj. Certe kaj akurate respondas.

Pri „Flandra Esperantisto". — Eksterlanda samideanino skribas : „...Mi tre ĝuas legante „Flandra Esperantisto" : ĝi enhavas interesaĵojn kaj la Esperanto estas simpla. Mi ofte trovas, ke esperantaj gazetoj kaj libroj estas tro malsimplaj kaj ne facile kompreneblaj. Mi nur havas unu plendon kontraŭ „F. E.", t. e. ke ĝi ne estas sufiĉe granda."

Pro manko de loko la rubriko „Bibliografio" kaj kelkaj interesaj artikloj devis esti prokrastataj ĝis la sekvonta numero.

!

ĈU VI JAM ALIĜIS AL LA
2a FLANDRA KONGRESO DE ESPERANTO
EN AALST ?
SE NE, FARU TION TUJ !

!

CENTRAL

is de meest geschikte drukkerij voor Uwe drukwerken. Handelswerk en brochuren.

TELEFOON: 286.01

Lange Kievitstraat, 22 ANTWERPEN

ĈU VI JAM HAVAS ĜIN?

ATENTU!

Ŝanĝiĝis la adreso de H. VAN DER MAST la eldoninto de la „KANTARO ESPERANTISTA", kompilita de J. Karnas.

Estas nun: Tweelingstraat, 3, Antwerpen

MEMORU!

Ĝi kostas nur po 6 fr. (kaj 0,25 fr. por sendkostoj)

Do mendu ĝin tuj ĉe

H. VAN DER MAST
TWEELINGSTRAAT, 3 - ANTWERPEN
POŜTĈEKO 209.852

VI JAM HAVOS ĜIN

HUIS DE LEY

Driekoningenstr., 43, Berchem

De Ley & Verschueren

CITÉ

Nrs 143-144-145-146-147-179-180-208-209

Groote keus in Vrouw-& Manstoffen
Zijde, Fluweel en Voedering.

Literatura Mondo

La plej bela revuo en Esperantujo

ABONPREZO: 12.50 belgoj.

Komisejo por Belgujo:

Flandra Esperanto-Instituto,
Marckesteenweg, 18, KORTRIJK

PANNENHUIS

Ferd. Janssens

Conscienceplein, 3, Antwerpen
Telefoon 210.23

BEKEND VOOR ZIJN EXTRA DRANKEN

Zaal voor Maatschappijen

KOUD BUFFET GOEDE BEDIENING

Ejo de Flandrema Grupo Esperantista.

Flandra Esperanto-Instituto

Direktoro: GERARD DEBROUWERE

Marckesteenweg, 18
KORTRIJK

Poŝtĉekkonto 1969.06

Presado-Eldonado-Librovendado

Propagando - Instruado

Petu niajn prezojn!

Jus aperis

ELEKTITAJ NOVELOJ

de Lode BAEKELMANS tradukitaj de Jan VAN SCHOOR

Havebla po 10 frankoj (2 belgoj) ĉe la

FLANDRA ESPERANTO - INSTITUTO

Marckesteenweg, 18, KORTRIJK. Poŝtĉeko 1969.06

Mendu tuj la interesan kaj bele presitan libron!

Een 1ste. JAARGANG van

„Flandra Esperantisto"

bevat een
volledige kursus

ESPERANTO
door ZELFONDERRICHT

en is verkrijgbaar tegen 10.— fr.
bij de administratie van het blad

Presejo CENTRAL, Lange Kievitstraat, 22, Antwerpen.